

Ruimte voor zoet water voor glastuinbouw West-Nederland

15 feb 2011

Onderdeel: Wageningen UR Glastuinbouw

In droge jaren valt te weinig regen om alle glastuinbouwbedrijven in het westen van Nederland van voldoende gietwater te voorzien. Dat probleem is groter dan de verwachte effecten van de klimatologische veranderingen, aldus onderzoeker Wim Voogt van Wageningen UR Glastuinbouw. Hij concludeert dit naar aanleiding van een studie in opdracht van de Provincie Zuid-Holland. “Het beleid zal de komende jaren rekening moeten houden met voldoende beschikbaarheid van gietwater van de juiste

kwaliteit voor de tuinbouw.”

De overheid heeft opdracht gegeven voor een aantal regionale studies om een beeld te krijgen van mogelijke problemen met watertekorten in Nederland in de komende jaren. De glastuinbouw in Zuid-Holland wordt gezien als een sector met een eigen waterproblematiek. Wageningen UR Glastuinbouw heeft daarom in opdracht van de provincie en de waterschappen een verkennende studie uitgevoerd naar de effecten van klimaatverandering op de watervraag en de watervoorziening van glastuinbouwbedrijven in West-Nederland. Deze verkenning maakt onderdeel uit van de grote landelijke Droogtestudie. De berekeningen zijn gedaan met het model ‘Waterstromen’ dat ontwikkeld is door Wim Voogt van Wageningen UR Glastuinbouw.

Zelfvoorzienend

Uit de studie blijkt dat in een gemiddeld jaar, in het huidige klimaat, de meeste glastuinbouwbedrijven in West-Nederland over voldoende hemelwater kunnen beschikken. Dit geldt echter niet voor de grondgebondenteelten omdat in deze teelten ook gebruik wordt gemaakt van oppervlaktewater.

Met het model Waterstromen zijn twee scenario's voor klimaatverandering doorgerekend, een warm en nat scenario en een warm en droog scenario. Als het de komende jaren warmer en natter wordt, dan zal de zelfvoorzieningsgraad van de glastuinbouw beter worden. Bij het droge scenario wordt de situatie minder gunstig. De effecten van een droog weerjaar, zoals het geval in 1976 en 2003, zijn echter veel groter dan de effecten die worden verwacht door klimaatverandering.

Ook de mogelijkheden voor het gebruik van oppervlaktewater en osmosewater in aanvulling op hemelwater zijn bestudeerd bij de verschillende scenario's. De verschillen zijn niet groot, maar bij het gebruik van oppervlaktewater zullen eerder problemen ontstaan omdat er meer moet worden gespuid. Brijn is een probleem dat in alle gevallen om een oplossing vraagt.

Beleid nodig

“Voldoende goed gietwater is een aandachtspunt voor de komende jaren,” stelt onderzoeker Wim Voogt. Hij zegt: “We signaleren een aantal knelpunten. Voor sommige teelten is het hemelwater nu al niet voldoende. Dat is bijvoorbeeld het geval als er wordt belicht bij roos en tomaat. Het is niet ondenkbaar dat de watervraag in de toekomst toeneemt door intensivering van de teelt. Het gebruik maken van het bassin van de buurman met een andere teelt, kan dan een oplossing zijn. Daarvoor is wel een juiste infrastructuur nodig.” De onderzoeker wijst erop dat aan de andere kant er ook ontwikkelingen zijn, zoals de semigesloten kas en Het Nieuwe Telen, die de watervraag juist doen afnemen.

Als osmosewater wordt gebruikt, moet een oplossing voor de brijnproblematiek worden gevonden. Dit geldt zeker als dit meer wordt ingezet in droge jaren. Voogt: “Als in droge jaren meer oppervlaktewater wordt gebruikt, is het spuiwater een knelpunt. Het vergroten van de regenwaterbassins is in theorie een oplossing, maar in een ruimtelijke zin vaak niet mogelijk. Ook moet rekening gehouden worden met een verslechtering van de oppervlaktewaterkwaliteit door de toekomstige verziltingsproblematiek.”

Hij zegt: “Er zijn dus een aantal spanningsvelden als het gaat om de beschikbaarheid van voldoende water voor de glastuinbouw. De komende jaren zal daarvoor beleid moeten worden ontwikkeld. Deze studie biedt daarvoor een aantal handvatten.”

Contact

Wim Voogt

[visitekaartje](#)

wim.voogt@wur.nl

» [meer Contact](#)